

<http://www.luju.ro/veverita-a-ramas-fara-coada-avocata-silvia-uscov-inchide-gura-ong-istilor-probabil-a-devenit-o-jignire-sa-denunti-public- ceea-ce-tu-apreciezi-ca-fiind-un-abuz-sau-macar-o-situatie-de-neinteles-sa-aiba-in-grija-obligatia-de-rezerva-a-magistratilor-am-vazut>

**VEVERITA A RAMAS FARA COADA –
Avocata Silvia Uscov inchide gura
ONG-istilor: „Probabil a devenit o
jignire sa denunti public ceea ce tu
apreciezi ca fiind un abuz sau macar o
situatie de neinteles... Sa aiba in grija
obligatia de rezerva a magistratilor.
Am vazut judecatori si procurori ce au
insinuat ca unii politicieni, aflatii inca in
urmarire penala, ar trebui condamnati.
Tot ei si-au exprimat cel mai acid
dezaprobarea fata de comunicariile
avocatilor in cazul Robert Rosu”**

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 25.01.2021 14:38

Procurorii-activisti au vorbit fara rost cand au sarit sa-i admonesteze pe cei care au indraznit sa critice scandaloasa condamnare primita de catre avocatul Robert Rosu. In loc sa se rasteasca la aceste voci critice, #rezistentii procuraturii mai bine si-ar aminti ca ei insisi au obligatia de rezerva, iar nu avocatii, acestora fiindu-le permisa o marja de exprimare mai larga decat magistratilor.

Cea care i-a trimis in banca lor pe hashtagistii procuraturii vineri, 22 ianuarie 2021, este **avocata Silvia Uscov (foto 1)**, indignata de un comunicat emis zilele trecute de catre Asociatia Miscarea pentru Apararea Statutului Procurorilor (AMASP), fondata de catre **celebra procuroare DNA Alexandra Carmen Lancranjan, poreclita „Veverita” (foto 2)**.

Mai exact, in comunicatul emis la 21 decembrie 2020 (si reincalzit saptamana trecuta de catre presa de casa a DNA si SRI, fara mentionarea datei, ca si cand ar fi fost un demers proaspat), AMASP le cerea Inspectiei Judiciare si CSM sa apere reputatia si independenta judecatorilor ICCJ „in raport cu reactiile virulente si jignitoare care au fost diseminate in spatiul public de mai multi avocati si in mod institutional de catre UNBR, cu privire la condamnarea pronuntata in dosarul 345/64/2016 fata de inculpatul R.R., de profesie avocat”.

„Intelegand ca solutia pronuntata in dosarul indicat anterior a starnit o puternica reactie emotionala, acest fapt nu poate conduce la aducerea de injurii completului de judecata si nici la dezbaterea unei hotarari definitive dincolo de principiile legale si de obligatiile de rezerva ale reprezentantilor profesiiilor juridice”, scria AMASP in decembrie. (Gasiti mai jos intregul comunicat.)

Reactionand la agitatiea ONG-ului „Veveritei”, avocata Silvia Uscov le atrage atentia magistratilor-activisti ca insasi jurisprudenta CEDO le permite avocatilor o marja de exprimare mai larga decat cea a judecatorilor si a procurorilor, instanta de la Strasbourg argumentand ca magistratii, in calitatea lor de reprezentanti ai unor institutii, sunt inevitabil supusi criticilor din partea opiniei publice. Este vorba, bineinteles, despre Hotararea Morice contra Frantei, pronuntata inca din 23 aprilie 2015 (disponibila integral [aici](#)).

lata mai intai [comunicatul](#) AMASP:

„Asociatia „Miscarea pentru Apararea Statutului Procurorilor”, asociatie profesionala a procurorilor, solicita Inspectiei Judiciare si Consiliului Superior al Magistraturii sa faca demersurile necesare si din oficiu, conform atributiilor legale, sa apere reputatia si independenta magistratilor judecatori din cadrul Inaltei Curti de Casatie si

Justitie, in raport cu reactiile virulente si jignitoare care au fost diseminate in spatiul public de mai multi avocati si in mod institutional de catre UNBR, cu privire la condamnarea pronuntata in dosarul 345/64/2016 fata de inculpatul R.R., de profesie avocat.

In plus, facem un apel catre colegii avocati ca, in virtutea rolului pe care il au in sistemul de justitie, sa respecte deontologia profesiei si principiile de functionare ale justitiei si sa isi exprime in mod profesionist opiniile juridice in momentul in care ICCJ va publica argumentele care au stat la baza solutiei de condamnare.

Intelegand ca solutia pronuntata in dosarul indicat anterior a starnit o puternica reactie emotionala, acest fapt nu poate conduce la aducerea de injurii completului de judecata si nici la dezbaterea unei hotarari definitive dincolo de principiile legale si de obligatiile de rezerva ale reprezentantilor profesiilor juridice.

Opiniile privind temeinicia unei hotarari judecatoresti pot fi expuse de profesionistii in drept, in mod rezonabil, doar in momentul in care exista motivarea solutiei, in mod civilizatat, cu respectarea autoritatii de lucru judecat si prin comentarii care tin de latura stiintifica a dreptului. Nimic nu impiedica analiza acestei decizii intr-o lucrare stiintifica in momentul in care se va putea citi motivarea instantei insa din punct de vedere legal, contestarea vinovatiei sau nevinovatiei unui inculpat, ulterior pronuntarii unei solutii definitive, poate fi facuta doar in caile extraordinare de atac.

Consideram ca este evident pentru orice participant profesionist la procesul penal ca raspunderea penala este personala iar o hotarare de condamnare sau achitare vizeaza o situatie de fapt clar incadrata si persoanele care au calitatea de inculpat in acel proces, in niciun caz o "condamnare colectiva", "un atac la profesie", "un deces al dreptului la aparare".

La fel de evident este ca utilizarea cailor de atac are ca scop, pentru oricare dintre participantii la proces, modificarea sentintei pronuntate initial, astfel incat exista situatii in care in calea de atac se pronunta o achitare desi sentinta initiala era de condamnare sau o condamnare dupa ce inculpatul fusese achitat. Niciuna dintre aceste variante nu este exceptionala si fara precedent iar insinuarea unui caracter cu totul special in acest caz nu isi gaseste niciun temei factual sau juridic.

Nicio nemulțumire sau neintelegere ori dezacord cu privire la o decizie pronuntata de instanta suprema nu ar trebui sa fie exprimata prin forme de santaj privind refuzul de a acorda asistenta juridica, prin solicitarea unui standard dublu de evaluare a probelor in functie de calitatea inculpatului sau prin calificarea judecatorilor ca fiind lipsiti de inteligenta sau impartialitate sau avand alte interese decat aflarea adevarului in cauza.

AMASP considera ca astfel de situatii, nascute uneori din neintelegerea rationamentelor care au stat la baza hotararii de condamnare sau achitare, ar putea fi evitate pe viitor prin modificarea modului in care se pronunta si se redacteaza hotararile judecatoresti. Posibilitatea pronuntarii solutiei in momentul in care este redactata si motivarea pe care aceasta se intemeiaza ar fi un beneficiu pentru toti participantii la procesul penal si pentru societate in general, fiind important ca la momentul transarii litigiului toate partile sa cunoasca argumentele de fapt si motivarea in drept.

Prezentam si postarea de pe [Facebook](#) a avocatei Silvia Uscov:

„Probabil a devenit o jignire sa denunti public ceea ce tu apreciezi ca fiind un abuz sau macar o situatie de neinteles.

Sa incep cu partea buna din comunicatul asociatiei procurorilor, si anume, ultimele doua paragrafe, cu care sunt de acord si le voi sustine inclusiv printr-o modificare legislativa. Redactarea / motivarea hotararilor judecatoresti trebuie sa se realizeze odata cu pronuntarea lor.

Daca nu vreti sa mai vorbim despre incalcarile drepturilor omului, ca tot sunt un lux teoretic, haideti sa vorbim in termeni de time management, adica mai corporatist, ca sa ne inteleaga si hashtagii. Ca sa pronunti o hotarare judecatoreasca, deja ti-ai format rationamentul juridic pe baza probelor. Dupa 6 luni sau un an ar trebui sa reiei intregul probatoriu si sa urmaresti acelasi rationament ca sa motivezi / redactezi hotararea respectiva. Adica treci de doua ori prin acelasi proces cognitiv, ceea ce nu se poate spune ca intra in conceptul de buna administrare a justitiei.

In acelasi timp te lovesti de „jignirile” avocailor sau ale societatii civile, deci ar fi o masura extraordinara

si pentru a evita astfel de situatii in care cetatenii nu inteleg de ce o persoana a fost condamnata sau achitata.

Punctez faptul ca cetatenii s-ar putea simti indignati si in cazul unei solutii de achitare, cum este cea recenta in cazul Mazare, dl judecator Marius Cristian Epure fiind, de asemenea, „condamnat public”, astfel ridicandu-se suspiciuni cu privire la solutia pronuntata.

Revenind la prima parte a comunicatului, nu, nu sunt de acord cu asociatia procurorilor. Astfel:

1. As prefera sa aiba in grija „obligatia de rezerva” a magistratilor pentru ca am vazut judecatori si procurori care s-au exprimat public recent cu privire la anumite dosare ale unor politicieni, aflate inca in stadiul de urmarire penala, insinuand ca ar trebui condamnati.

Tot aceiasi judecatori si procurori sunt si cei care si-au exprimat cel mai acid dezaprobarea fata de comunicările avocatilor in cazul colegului nostru, Robert Rosu.

2. Pana la motivarea hotararii ne-am putut „delecta” cu cele sustinute de acuzare de-a lungul procesului, deci avem „baza factuala solida” pentru exprimarea indignarii noastre.

3. Bineinteles ca la momentul aparitiei hotararii judecatoresti motivate vom publica studii juridice in reviste de drept, vom tine si conferinte profesionale, ba chiar inter-profesionale daca si magistratii isi doresc sa participe alaturi de noi, dar asta nu ne va opri sa ne exprimam si public anumite opinii, inclusiv prin postari pe Facebook sau in presa.

4. Asa cum am precizat si in alte dati, comunicarea publica trebuie sa respecte limitele libertatii de exprimare, pe care tot instantele le-au trasat. Eu nu am regasit injurii adresate completului de judecata din partea avocatilor, dar, daca ele exista, atunci cu siguranta vor fi sanctionate. In rest, obligatia de rezerva a avocatilor este subordonata ideii ca avocatul este cel care are in veghe apararea statului de drept, inclusiv prin mijloace de natura denuntarii publice a lucrurilor pe care le considera abuzuri, iar judecatorul poate face obiectul unor critici mai largi decat simplii cetateni tocmai pentru ca este in joc calitatea actului de justitie, si critici mai putin largi decat oamenii politici.

In sprijinul afirmatiilor mele, aduc in discutie Cauza CEDO Morice contra Frantei (Cererea nr. 29369 / 10).

De ce fusese sanctionat un avocat printr-o hotarare a instantei nationale?

„Instanta a constatat ca 'atacurile deosebit de virulente impotriva integritatii profesionale si morale a judecatorilor de instructie (...) au incalcat in mod clar dreptul permis si legitim la libera critica' si ca dezacordurile profunde intre avocatii doamnei Borrel si judecatorii de instructie nu puteau justifica lipsa totala a prudentei din observatiile lor.

41. Cu privire la sanctiune, instanta a luat expres in considerare profesia de avocat a reclamantului si faptul ca, drept urmare, acesta nu putea sa 'nu cunoasca semnificatia si gravitatea unor comentarii complet imprudente', considerand adecvata 'sanctionarea unei asemenea abateri de natura penala printr-o amenda in quantum suficient de mare'.

Ce a spus CEDO fata de sanctionarea avocatului prin hotararea instantei nationale (motivarea e ampla):

„168. Guvernul s-a bazat pe faptul cu autoritatile judiciare nu au avut dreptul la replica. Este adevarat ca, data fiind sarcina specifica pe care o indeplineste puterea judiciara in societate, judecatorii sunt obligati sa pastreze discretia (alineatul 128 de mai sus).

Insa obligatia respectiva are un scop specific, dupa cum au remarcat intervenientii terti: discursul judecatorilor, spre deosebire de cel al avocatilor, este perceput drept expresia unei evaluari obiective care angajeaza nu numai persoana care se exprima, ci si intreg sistemul de justitie, prin intermediul acesteia.

In ceea ce ii priveste pe avocati, acestia vorbesc doar in nume propriu si in numele clientilor lor, ceea ce ii distinge astfel de jurnalisti, al caror rol si scop in dezbaterile judiciare sunt diferite, in mod intrinsec.

Totusi, desi se poate dovedi necesara protejarea puterii judecatoresti impotriva atacurilor foarte grave care sunt in esenta neintemeiate, tinand cont de faptul ca judecatorii sunt impiedicati sa reactioneze din cauza obligatiei de a pastra discretia (vezi alineatul 128 de mai sus), acest lucru nu poate interzice oamenilor sa-si exprime parerile, prin judecati de valoare cu suficienta baza factica, asupra unor chestiuni de interes public legate de functionarea sistemului de justitie, sau interzice orice critica la adresa acestuia.

In speta de fata, judecatorii M. si L.L. erau membri ai puterii judecatoresti si astfel erau amandoi parte a unei institutii fundamentale a Statului; prin urmare, erau supusi unor limite mai largi de acceptare a criticilor decat cetatenii de rand, iar comentariile incriminate ar fi putut fi astfel orientate impotriva lor in calitatea respectiva (vezi alineatele 128 si 131 de mai sus).

174. Curtea considera ca remarcile incriminate formulate de reclamant nu constituie atacuri grave si in esenta neintemeiate impotriva actiunii instantelor de judecata, ci critici impotriva Judecatorilor M. si LL., ca parte a unei dezbateri asupra unei chestiuni de interes public privind functionarea sistemului de justitie si in contextul unei spete care a beneficiat de o ampla acoperire mediatica de la bun inceput.

Desi remarcile respective ar putea fi privite drept dure, ele constituie totusi judecati de valoare cu o 'baza factica' suficienta”.

Opinia concordanta a judecatorului CEDO Nicolaou:

„Prin urmare, nu prezinta judecatorii atata incredere astfel incat in situatia in care impartialitatea unuia, aflat intr-o asemenea pozitie, ar putea fi in mod legitim pusa in discutie?

Pentru a putea raspunde la aceasta intrebare, Curtea trebuie sa stabileasca ce parere are publicul larg cu privire la integritatea judecatorilor. Acest lucru este hotarator cu privire la respectul care poate fi manifestat fata de ei sau la

gradul de incredere pe care pot sau nu pot sa-l recastige.

In anumite limite, cu cat este mai mare gradul de incredere, cu atat o persoana este mai putin predispusa sa creada ca anumite situatii pot ridica suspiciuni.

Judecatorii au contribuit ei insisi in timp la modalitatea in care sunt perceputi.

Conceptul de impartialitate obiectiva nu poate, in opinia mea, sa fie alcatuit dintr-o simpla notiune abstracta rezultata numai din principii fara a lua in considerare realitatile sociale care stabilesc standarde practice.

Judecatorii pot sa nu fie perfecti – intr-adevar, ei nu sunt perfecti – inasa, chiar si asa, am descoperit ca este greu de acceptat ca un judecator sa considere in mod serios ca in acest caz exista posibilitatea unei prejudecati.

Cu toate acestea, problema se poate privi si din alt unghi si se poate spune ca si daca ar exista o lume ipotetica in care judecatorii sunt perfecti, beneficiind de incredere si respect netarmurite, tot ar trebui sa se demonstreze ca sistemul juridic insusi este in acest sens imaculat si ca este un sistem in care se exclude pana si cea mai mica urma de indoiala – o abordare mai degraba absoluta pentru care nu am o simpatie deosebita”.

Si mai prezinta interes urmatorul paragraf din opinia concordanta a judecatorului CEDO K?RIS:

„Un avocat reprezinta intotdeauna o parte si prin definitie nu este capabil sa ocupe 'o pozitie centrala in administrarea actului de justitie'.

O parte nu este niciodata „centrala” si nici reprezentantii acesteia nu vor fi. Judecatorii sunt aceia care detin o „pozitie centrala in administrarea actului de justitie” (la bine sau, dupa cum este cazul uneori, la rau). (...) Un avocat trebuie sa tina seama de interesele partii reprezentate chiar si atunci cand acestea sunt in opozitie cu interesele „publice” adica Societatea si Statul.

Acest lucru nu este merit a nega sau diminua importanta functiei avocaticale.

Este adevarat ca ei pot chiar sa contribuie la cautarea dreptatii si ajuta instantele in a-si exercita misiunea, dar avocatii pot de asemenea viza obstructionarea exercitarii justitiei in interesul clientilor lor – si fac acest lucru ocazional. Depinde.

O parte reprezentata de catre un avocat se poate regasi in sala de judecata pentru a cauta dreptate, dar probabil ca nu este mai putin frecvent ca avocatul sa reprezinte o parte impotriva careia se cauta dreptate”.